L’equip GIAP incorpora dos nous investigadors postdoctorals

Aquest mes Valentina Pescini i Toby C. Wilkinson s’han unit a l’equip de recerca en Arqueologia del Paisatge, GIAP. La Dra. Pescini com a investigadora postdoctoral Juan de la Cierva; i el Dr. Wilkinson com a investigador Marie Skłodowska Curie.

Us avancem una mica d’informació sobre aquests nous membres de l’ICAC i els seus projectes de recerca sobre transhumància a la Mediterrània i les indústries tèxtils en el món antic.

Toby C. Wilkinson, investigador Marie Skłodowska Curie

El Toby és un arqueòleg del paisatge que té com a interessos de recerca l’arqueologia espacial i computacional, la metodologia de prospecció arqueològica, la publicació en obert i la història de l’economia a Euràsia. Anteriorment, fou investigador postdoctoral a l’Institut McDonald d’Investigació Arqueològica i investigador junior al Churchill College, de la Universitat de Cambridge (Regne Unit, 2016-2020). Acabat el doctorat a la Universitat de Sheffield, també va treballar com a investigador a Turquia, a l’Institut Britànic d’Ankara, al Centre de Recerca de les Civilitzacions Anatòliques de la Universitat de Koç (ANAMED) i a la Universitat d’Istanbul.

El seu projecte de recerca Marie Skłodowska Curie, **YARNSCAPES**, té per objectiu el desenvolupament de noves eines metodològiques per a l’anàlisi de l’impacte de les indústries tèxtils en el paisatge en el passat. En concret, estudiarà com una de les principals indústries transformadores del món antic, la collita de filats com la llana, el cotó i la seda per fabricar tèxtils, va tenir diverses conseqüències tant per a l’organització social com per

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

al paisatge. Per exemple, l'expansió de la producció de llana va donar lloc a l'assentament i la neteja de paisatges anteriorment "marginals" al sud-oest d'Àsia i Europa.

El projecte implicarà desenvolupar mètodes etnoarqueològics, teledetecció, espacials i paleoambientals rellevants, així com treballar en treballs de camp de prospecció en curs a l'oest de Turquia, en el marc del Projecte Panormos, a la península de Milesia, on és codirector.

Selecció de publicacions:

T. C. Wilkinson & A. Slawisch (2020). "An agro-pastoral palimpsest: New insights into the historical rural economy of the Milesian peninsula from aerial and remote-sensing imagery". *Anatolian Studies* 70: 181-206 (doi:10.1017/S0066154619000164).

T. C. Wilkinson (2018). "Cloth and Currency: On the Ritual-Economics of Eurasian Textile Circulation and the 'Origins' of Trade, Fifth to Second millennia BC", a: K. Kristiansen, T. Lindkvist, J. Myrdal (eds.), *Trade and Civilization: Economic Networks and Cultural Ties, from Prehistory to the Modern Era*. Cambridge: Cambridge University Press (doi:10.1017/9781108340946.003).

Strupler and T. C. Wilkinson (2017). "Reproducibility in the field: transparency, version control and collaboration on the Project Panormos Survey". *Open Archaeology* 3: 279–304 (doi:10.1515/opar-2017-0019).

Wilkinson, T. C. (2014). *Tying the Threads of Eurasia: Trans-regional Routes and Material Flows in Transcaucasia, eastern Anatolia and western Central Asia, c. 3000-1500BC*. Leiden, Sidestone Press.

Valentina Pescini, investigadora Juan de la Cierva

La Valentina és bioarqueòloga, especialitzada en antracologia i arqueobotànica, i la seva investigació se centra en l'estudi de les pràctiques agrosilvopastorals i el seu impacte ambiental a través del temps. Va obtenir el títol de llicenciatura i de máster en Arqueologia Medieval (2010) i Arqueobotànica (2013) respectivament a la Universitat de Siena (Itàlia). El 2019 va completar el seu doctorat en Geografia Històrica, seguit d'un postdoc a la Universitat de Gènova (Itàlia). Allà ha treballat al Laboratori d'Arqueologia i Història Ambientals (Cir-LASA) i, recentment, ha començat a col·laborar amb els projectes InterArPa i TransLands de GIAP. Al llarg de la seva carrera ha col·laborat en projectes de recerca interdisciplinaris amb arqueòlegs, naturalistes, historiadors i geògrafs.

El seu projecte Juan de la Cierva s'anomena **Paisatge de transhumància: una investigació d'arqueologia ambiental**. L'objectiu general d'aquest projecte és donar a conèixer el ric patrimoni ambiental i cultural relacionat amb el pastoratge transhumant, posant de manifest com aquesta pràctica ha construït i transformat el paisatge rural i els seus components vius.

De fet, la transhumància ha representat un dels principals factors ambientals i ha transformat profundament l'ecologia dels sistemes ambientals de l'àrea mediterrània: des de les poblacions vegetals a les animals, passant per les propietats fisicoquímiques i les característiques estructurals dels sòls. L'impacte de la cria transhumant s'identifica mitjançant l'estudi de marcadors bioestratigràfics (per exemple, macro-micro carbó vegetal, pol·len, fitòlits, elements químics del sòl, microorganismes, etc.) extrets de sòls i sediments.

S'han seleccionat dues zones d'estudi, que representen dos dels centres més importants del sistema de transhumància de la regió mediterrània occidental: el Pirineu Oriental (Catalunya – Espanya) i els Alps Marítims (Ligúria – Itàlia). Tot i que les traces arqueològiques de l'activitat de transhumància desapareixen gradualment, l'impacte ambiental de l'abandonament d'aquesta pràctica de gestió dels ecosistemes és cada vegada més evident: la disminució de la biodiversitat, l'augment del risc hidrogeològic i el foc són només algunes de les conseqüències més evidents. Aquesta investigació intenta afegir nova

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

informació que contribueixi a noves polítiques per a la gestió de zones de muntanya que avui estan molt marginades.

Selecció de publicacions:

M. Stagno, C. Tejerizo García, A. Echazarreta Gallegoa, R. Santeramo, M. Portillo, V. Pescini, B. Hernández Beloqui (2020). "De montes comunes y sociedades campesinas. Los resultados del proyecto ARCHIMEDE en el País Vasco". *Arqueologia de la Edad Moderna en el Pais Vasco*. Archaeopress, pp. 165–181.

V. Pescini (2019). "Which Origin for Charcoal in Soils? Case-Studies of Environmental Resources Archaeology (ERA) From the Ligurian Apennines, Seventh to the Twentieth Century". *Frontiers in Environmental Science* 7-77: 1–15.

Cevasco, N. Gabellieri, V. Pescini (2019). "Une approche historique et archéologique pour l'étude des systèmes de gestion des ressources environnementales : expériences en Ligurie (Italie N-O)". *Colloque Geohistory of environment and landscape*, pp. 383–394.

V. Pescini, C. Montanari, D. Moreno (2018). "Multi-proxy record of environmental changes and past land use practices in a Mediterranean landscape: the Punta Mesco Cape (Liguria-Italy) between the 15th and 20th century". *Quaternary International* 463: 376–390.